A°. 1840. N°. 47.

DONDERDAG DEN 11den JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot informatie van het Publick dient, dat Z. M. Brik van Oorlog DE SNELHEID, gecommandeerd door den Kapt. Luitenant ter Zee, J. ENSLIE, de reis naar *Curaçao*, over de Eilanden *St. Eustatius* en *St. Martin*, zal aannemen, en dat de Brievenpaketten voor gemelde Eilanden bestemd, op Zaturdag, den 13den dezer, des middags ten *twaalf* uren, zullen worden gesloten.

Paramaribo den 9 Junij 1840.

De Post-Beambte,
A. P. TIBION.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 5den dezer, het Schip *Zodiac*, Kapt. A. C. Krul, van Rotterdam, hebbende 39 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 6den, het Schip *Julia*, Kapt. J. Hilbrands, naar Amsterdam; lading: 369 vaten Suiker, 57 balen schoone Katoen, 78 balen Cacao en 50 puncheons Rum. — Passagiers: de Heer H. J. A. Wittering en Echtgenoot en Martha van Presburg.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 23sten April, het Schip *Agenoria*, Kapt. W. van der Kolff; — van hier.

In de BURGERLIJKE STAND alhier, zijn gedurende de maand Mei 1840, ingeschreven, als:

GEBOREN: Den 1sten Mei 1840, Johanna Hendrina Bodeman, zoon.—Idem, Rosalie van Francina van Diettieker, zoon. — Den 2den, Diberia van Gezelschep, dochter. — Idem, Anna Abensits, dochter. — Idem, Anna Karelshoek, dochter. — Den 7den, Saraatje van Krieger, dochter. — Idem, Johanna Charlotte Meriba, dochter. — Idem, Albertina Troonap, zoon. — Den 9den, Frederika Kettie van Sluij ter, dochter.—Den 20sten, Cornelia Jacquelina Godefroij, zoon.—Den 21sten, Henrietta Meijer, dochter. — Idem, Hendrina Maria Herdigen, dochter.—Den 28sten, Maria Elisabeth Ijssan, dochter. — Den 30sten, Eva van Jacob Muller, zoon.

OVERLEDEN: Den 3den Mei, Gesina Ruchman, oud 3 jaren. — Idem, Johannes Petrus Zeeuw, oud 38 jaren. — Den 4den, Samuel Hanania de Meza, oud 83 jaren en 8 maanden. — Den 5den, Johan Marius Landgraaf Becker, oud 17 jaren, 8 maanden en 14 dagen. — Den 7den, Cristiaan Frederik Dompig, oud 21 jaren. — Idem, Coenraad Benedictus, oud 60 jaren en 10 maanden. — Den 10den, Silmin van Tournier, 95 jaren. — Den 11den, Albertina Petronella Theresia, dochter van Johanna Catharina Comvalius, oud 2 jaren. — Idem, Hendrik Zoutendijk, oud 30 jaren. — Den 12den, Jan Reizel, scheepsjongen aan boord van het Schip *Sara Anna Cornelia*, gevoerd wordende door den Schipper N. K. Dijkhuijs (op zee overleden), oud 16 jaren. — Den 15den, Johanna van Brouwer, oud 45 jaren.— Den 17den, Reinste Melchers, weduwe van Joachim Fredrich Leue, oud 55 jaren en 7 maanden. — Idem, Hermanus Gerardus de Vrije, oud 54 jaren. — Den 18den, George Jacobus Marius, zoon van Johanna Clasina Louisa Picolet, oud 20 maanden. — Den 19den, Jacobus Kramer, oud 45 jaren.— Idem, Marcus Theodorus IJvel, oud 45 jaren. Den 20sten, Alexander Abraham Sieglich, oud 17 jaren. — Den 21sten, Cornelis Frederik, zoon van Jacobus Jongeneel en Dientje Schmidt, oud 3 maanden. — Idem, François Paull, oud 5 jaren. — Den 23sten, Lea Willemijntje van Stroebel, oud naar gissing 70 jaren — Idem, Jacob de Leon, oud 48 jaren. Den 24sten, Mac Anthonij Bassano, oud 28 jaren. — Den 25sten, Gotlieb Krieger, oud 45 jaren. — Den 26sten, Jacobus Anthonij Raschpink, oud 45 jaren. — Den 29sten, Adriana, dochter van wijle Johanna van Brouwer, oud 6 jaren. — Idem, Plilip Schmeltz, oud 22 j.— Den 30sten, Alexander Beijer, oud 24 jaren. Idem, Louisa Henriette van der Mee, oud 16 jaren. — Idem, Johannes Gotlieb Frith, oud 24 jaren. — Den 31sten, Andries Hendrik Gödeken, oud 48 jaren.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 11 April 1840.*)

NEDERLANDEN.

BREDA, 4 *April.*

In een bijzonder berigt uit Eindhoven van den 1sten dezer leest men: »Het brandstichten, waardoor de gemeente Sprang zoo wordt geteisterd, begint ook in deze omstreken navolgers te vinden. Gisteren (den nacht tusschen 31 Maart en 1 April is de kerk en toren van Luiks-Gestel geheel afgebrand. Men vond eene ladder tegen een der kerkramen staan, waardoor men had ingebroken, om die rijk versierde kerk te bestelen, waarna men dezelve in brand stak. Van het schoone kerkgebouw en den toren is niets dan de muren, eene ruïne, overgebleven; niets is kunnen gered worden dan eenig goud en zilver, hetwelk zich in sacristij bevond. De schade moet zeer aanmerkelijk zijn. Het schoone orgel, alsmede zeer merkwaardige en kostbare oudheden in beeldhouwwerk, als anderzins, herkomstig uit het abtdij van Postel, zijn mede een prooi der vlammen geworden.— Dienzelfden nacht is ook in de kerk te Lommel inbraak en diefstal gepleegd —Den vorigen nacht had men hetzelfde, maar te vergeefs aan de kerk te Neerpelt beproefd.

»Te Bergeik is den 30sten Maart het huis van zekeren Kleyn, slagter, des nachts in brand gestoken. Gelukkig werd de vlam door de linie-ambtenaar Vosters, voor dat het te laat was gezien; anders waren de gevolgen schrikkelijk geweest, daar de bewoners sliepen en het huis in eene straat stond, dus aan andere huizen belendende was, aan welker stroodaken de vlam zich spoedig zoude hebben medegedeeld.

»Genoemde ambtenaar had eenige oogenblikken te voren een persoon genaamd van Gerwen, uit de gemeente in de nabijheid van het huis ontmoet, tegen wien zware vermoedens bestaan, en die dan ook reeds in hechtenis is genomen.

»Eenige dagen vroeger zijn er in de gemeente Gestel (bij Eindhoven) drie huizen afgebrand.

»Nog een onheil van anderen aard had hier ook dezen dag plaats.—Een inwoner van Neerpelt bezig zijnde met het steken van turf in de heide op den Bergeikschen grond, bragt zulks eenen twist te weeg met zekeren van der Dongen, inwoner van laatstgenoemde gemeente. Zij werden handgemeen, en de inwoner van Neerpelt, heeft van dien van Bergeik met eenen schop of werktuig, waar men de heide mede afsteekt, eenen zoo geweldigen slag op het hoofd ontvangen, dat men voor zijn behoud vreest."

Den 8sten.

Men heeft in Engeland berigten van de Kaap de Goede Hoop ontvangen tot het eind van Januarij. In dezelve wordt veel gesproken van eene heerschende ziekte onder de Negers die talrijke slagtoffers maakte en de meeste overeenkomst met de kinderziekte scheen te hebben, schoon daarvan in sommige verschijnselen afwijkende. Deze berigten behelzen voorts eenige opmerkelijke bijzonderheden wegens de Hollandsche boeren, die, om zich aan het gezag der Engelsche regering te onttrekken, voor eenigen tijd uit de Kaapsche binnenlanden naar den omtrek van Port-Natal, in het Kafferland zijn uitgeweken. »Het aantal dezer uitgewekenen, in staat om de wapenen te dragen," zeggen de bedoelde berigten, die natuurlijk Engelschen oorsprong zijn," bedraagt in het eigenlijke landschap Natal 600, terwijl aan de westzijde van de Modda- en Zandrivieren zich een nog veel grooter aantal heeft nedergezet, hetwelk door sommigen op 3000 geschat wordt. Zij leven in vereenigingen van 100, 60 of 50 huisgezinnen bij elkander. Zekere plaats, door hen Pieter Mauritsburg geheeten, en nog twaalf dagreizen van de baai van Natal verwijderd, hebben zij tot hunne hoofdstad gekozen. Hunne woonhuizen zijn daar, even als in hunne andere dorpen of kampen, digt bij elkander gebouwd en door eene omheining van paalwerk omringd, waardoor zij meenen elken vijandelijken aanval te kunnen afslaan. Hunne wijze van beheer is op de oude Hollandsche wetten gegrond, en deze boeren noemen hunne maatschappelijke vereeniging thans de republiek van Natal. De opperste magt aldaar berust bij eenen raad van 24 leden, door het volk gekozen, en welks voorzitter bij den aanvang van iedere zitting wordt benoemd, ofschoon reeds het kiezen van jaarlijksche voorzitters in gebruik begint te komen. Er zijn daarenboven in de kleine republiek twee Landdrosten, die elk zes Heemraden tot bijzitters hebben, en welke in alle burgerlijke of lijfstraffelijke regtszaken uitspraak doen. Een doodvonnis heeft echter de bekrachtiging van den regeringsraad noodig."

BELGIE.

BRUSSEL, 9 *April.*

De op het einde der zitting van gisteren door den heer Devaux gegevene ophelderingen doen gelooven, dat de heer d'Huart een deel van de nieuwe combinatie zal uitmaken. Doch de woorden van den heer Demonceau, rapporteur der centrale afdeeling wegens het wetsontwerp, betreffende de 4000 aandeelen in den

Pruissischen Rijnspoorweg, bewijzen dat de Heer d'Huart zeer vijandig gezind jegens de Belgisch-Pruissische overeenkomst is. De nijverheid beschouwt dan ook niet zonder ongerustheid de vermoedelijke komst van dien staatsman aan het ministerie van financien. De Koning is naar zijn landgoed Ardenne vertrokken, om aldaar mondgesprekken te houden met den Heer d'Huart, wiens landgoed in de nabijheid van het Koninklijk kasteel ligt, tot het daarstellen van een nieuw ministerie.

Eene dezer dagen verschenen brochure beschuldigt de generaals Duvivier, Wauthier, d'Hane, Goblet, den kolonel l'Olivier en de Heeren Ch. d'Hane en zelfs de Muelenaere van de eerste rollen in de beruchte zamenzwering van Gregoire te hebben gespeeld. Deze brochure doet opmerken dat, niettegenstaande het wereldkundige van hun verraad, al die mannen met eerbewijzingen, kruisen en bevorderingen begiftigd zijn geworden. Men beschouwt die beschuldigingen als het begin der revelatien, welke het ministerie de Theux in de schaduw laten wilde.

Men verzekert dat het ministerie, alvorens het bewind te verlaten, nog eerst voorzien wilde in de vervanging der heeren Rogier en Lebeau, gewezen gouverneurs van Antwerpen en Luik; Z. M. heeft echter, naar het schijnt, daarin niet bewilligd. — Men zegt dat de baron de Viron, gouverneur van Brabant, die tot de Katholijke partij behoort, sedert het aftreden van den heer de Theux, insgelijks voornemens is zijn ontslag te nemen.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, *8 April.*

De heer J. Graham heeft gisteren zijn te voren aangekondigd [en door ons reeds medegedeeld] voorstel, betreffende de zaak van China, in het Huis der gemeenten ter tafel gebragt. Bij de ontwikkeling van hetzelve heeft hij op den voorgrond gesteld het belang van den handel met China, en het gevaar van eene ernstige twist met dit Rijk. Hij merkte ten dien opzigte aan, dat een zesde gedeelte van het handel-inkomen van Engeland afhing van het behoud der betrekkingen met China; — dat men zich bedroog, indien men zich dit Rijk, gelijk gewoonlijk geschiedde, als zoo zwak voorstelde; — dat hetzelve eene bevolking had van 350 millioenen menschen, die, onder het bestuur van een eenig man, een geheel uitmaakten, door dezelfde taal, dezelfde wetten, dezelfde godsdienst en denzelfden volksgeest verbonden; — dat hetzelve een vruchtbaren en goed bebouwden grond van verbazende uitgestrektheid, en een jaarlijksch inkomen van 60 millioenen p. st. heeft, zonder met schulden bezwaard te zijn.

Wijders betoogde de spreker, dat het afbreken der handels-betrekkingen, en de bestaande staat van vijandschap met China, eenig en alleen was toeteschrijven aan de groote achteloosheid en onhandigheid der tegenwoordige bewindslieden. Hij weest te dien aanzien in de eerste plaats op het vestigen van den britschen super-intendent te Canton, in plaats van te Macao; op de aan dien super-intendent gegeven last, om regtstreeks met den chineschen Onder-Koning te handelen, in plaats van, zoo als te voren, met de hong-kooplieden; op het verzuimen van het zenden van eenen eigenhandigen brief des Konings van Engeland aan den Keizer van China, of eenige andere dergelijke daad, waardoor de grondslag gelegd moest zijn tot vriendschappelijke betrekkingen.

Vervolgens legde hij den ministers te last, dat zij den supper-intendent Elliot, niettegenstaande herhaalde aanvragen, zonder voldoende instructien en magt hadden gelaten, bepaaldelijk ook met opzigt tot den opium-handel en de deswege door het chinesche bewind gemaakte bedenkingen; — dat zij denzelven evenzeer ontbloot hebben gelaten van middelen, om zich te doen gelden en, zoo als ten laatste noodzakelijk is gevonden, zich te verdedigen en de britsche residenten te beschermen. — Hij besloot zijne redevoering met de bedenking, dat een oorlog met China, waartoe men zich evenmin genoegzaam had voorbereid, hier te lande door de groote meerderheid der ingezetenen werd afgekeurd, en dat hij niet verwachtte, dat de bevolking gewillig zich grootere lasten zou laten opleggen tot het voortzetten van eene worsteling, die, ingeval van eenen goeden uitslag, geen roem, en, ingeval van eene nederlaag, de heilloosste gevolgen zou opleveren.

De spreker is van den kant der bewindslieden beantwoord door den heer Macauly, welke hoofdzakelijk aanmerkte, dat het bewind niet anders heeft kunnen handelen, dan hetzelve heeft gehandeld; — dat de verre afstand het geven van bepaalde instructien onmogelijk maakte; — dat eene magtiging van den super-intendent, om, volgens de begeerte der chinesche overheden, den opium-handel tegentegaan, geheel doelloos zou geweest zijn, omdat die handel toch niet belet kon worden; — dat men ten onregte meende, dat de plaats hebbende wapeningen geschiedden, om dien handel in stand te houden, — terwijl dezelve veeleer moesten dienen, om voor aangedane beleedigingen en schade, die niet langer verduurd konden werden, voldoening te bekomen.

Nadat nog eenige sprekers het woord hadden gevoerd, is de verdere beraadslaging tot heden avond verschoven.

ADVERTISSEMENTEN.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.